

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne pošte vsake 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje frankirajo. — Kopirski se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 10. maja. Angleška admiraliteta je kupila dva torpedna parobroda, ki sta bila delana za drugo državo.

„Standard“ poroča: Poveljnik angleške Pacifik-flote je priplul v Panamo, da bode ruske pomorščake, kateri hodijo skozi Isthmus, opazoval.

Iz Belgrada poroča „Times“, da so se mohamedanski Albanezi v Starej Srbiji z orožjem vzdignili zoper Srbe.

Pariz 10. maja. „Temps“ poroča, da je angleški prestoljni naslednik, princ Wales, ponovil francoskej vladi zagotovljenje, da Anglija ne bode glede sueškega kanala nobene naredbe storila brez soglasja s Francosko.

Dunaj 9. maja. „Pol. Corr.“ poroča iz Kotora, da so priplule v Boko oklopne fregate „Habsburg“, „Kaiser“ in „Don Juan“.

Peterburg 9. maja. „Journal de St. Peterburg“ pravi v jako miroljubivem članku, da je Rusija uže pred več časom pritrčila želji, celi san-š Stefanski dogovor konferenci predložiti.

London 9. maja. Reuterjev bureau poroča iz Carigrada, da so Rusi navzoči organizirane vstaje Mohamedanov svoje pozicije pri Filipoplji in Tatar-Bazardžiku zapustili.

Carigrad 9. maja. Muselmanski vstaši v Rodopskih gorah so pozvali v posebnem proglasu kristijane v Tesaliji in Macedoniji, naj se bojujejo z njimi vred proti skupnemu (?) sovražniku.

Porta je pritrčila v to, da izprazni Šumlo in Varno, ako se Rusi umaknejo na

črto Adrianopolj-Dedeagač. Izpraznenje San-Štefana se pričakuje.

Versailles 9. maja. V francoskej zbornici je minister vnanjih stvari izrekel upanje, da se bodo zdanja evropska vprašanja orijentalna mirno rešila, in je naglašal, da ima Francoska le one dolžnosti, katere izvirajo iz podpisa Francoske na evropskih dogovorih.

Narodna pest.

... eine Partei, die dem Fortschritte der Kultur nichts zu substituieren vermag, als etwa die eigene geistige Ohnmacht oder die Rohheit der nationalen Faust...

Tudi te besede smo vzeli iz famoznega članka v oficijalnem organu Schrey-Kaltenegger-Dežmanove stranke, takozvane ustavoverne, v katerem članku se polemizira zoper priporočilo in obljubo c. kr. novega deželnega načelnika g. Kaline: da se bode odslej gledalo na pravičnost, nevtralnost in objektivnost ne glede na stranko; ter se nesramno dokazuje, da takej stranki kakor je naša slovenska, ne sme se biti pravičnim, objektivnim in nepristranskim.

Torej mi Slovenci nemamo namesto (nemškutarske) kulture ničesa drugega postaviti nego svojo duševno nezmožnost in surovost narodne pesti! Tako govori modri Tebanec v oficijalnem listu naše „ustavoverne“ nemške stranke!

O duševnej zmožnosti se nečemo dolgo prepirati. Štatistika naših razmer in oseb uči, da so narodnjaki v vseh stanih zastopani, in da se, kar se talenta tiče, nemajo uzroka umikati nemškutarskej stranki. Tudi mej mlajšimi uradniki je večina narodna, če

prav javno „ne sme biti“, in mej to večino, to vedo gospodje šefi dobro, so najboljši delavci. V naših srednjih in onih višjih šolah, kjer so študentje iz naše domovine, ne doboste drugega duha nego narodnega, izvemši le malo številce. Tudi kar se je koli za izobraženje našega ljudstva, za njegovo knjigo storilo, torej za kulturo, izšlo je vse le iz narodne stranke. Naši nemškutarji za ljudstvo niso pod živim Bogom dozdej še drugega producirali, kakor kakšen umazan pamflet pred temi ali onimi volitvami.

Ali vendar pravi izredni pisec članka, ta protivnik g. Kalinove „pravičnosti in objektivnosti“, da mi nemamo drugega namesto kulture postaviti, nego surovost narodne pesti!

Narodna pest!

Kako krivo je očitati našemu slovenskemu narodu: narodno pest!

Nij ga bolj pohlevnega, bolj potrpežljivega, bolj rado pokornega naroda nego je slovanski sploh. To slovansko potrpežljivost, radopokornost, skromnost, to ovčjo naturo, lipovo lesovino — prizna cela svetovna zgodovina. Historija uči, da je Slovan, da si močan in krepak, kadar se je vzdignil, vendar le trpel ravno zaradi tega, ker je pripustil v svojej pohlevnosti in neprevidnosti, da so drugi pest na nj vzdigovali, a on ne nanje. Ko bi bil Slovan pred tisoč leti imel res „surovost narodne pesti“ — imel bi letos drugo politično in narodno osodo nego jo revež ima. On pa pesti — žalibog — v historičnih časih niti tačas nij rabil, kadar je bilo treba svoje ognjišče braniti, tem menj pak se je pestno pravo (faustrecht) mej Slovani izrodilo, temuč (če smemo prositi) mej Nemci, kjer je tudi glasovita prislovica domá: „Macht geht vor Recht.“

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

Trinajsto poglavje.

(Dolge.)

„Sveta mati božja! Vi ste tako blede, kakor kak duh! Vsaj se tresete na vašem sedeži,“ vsklikne Moratin, ko Karnar masko z obraza vzame, „kaj pa ste videli in slišali?“ — „Nič posebnega,“ odgovori on, skušaje strah prikriti, „nič, kar bi ne mogla midva premagati.“ — „No, tedaj vendar povejte, Karnar! kar jednega briga, to tudi drugega.“ — „No, varovati se morava,“ začne Karnar, in sklene skrivnost, ki njega zadeva, za se obdržati, „kar sem mogel iz šalupe slišati je to, da je Brossy postal lejtenant mornarski, in da se boče prej ko mogoče s Karlo oženiti. Tedaj,

kar misliva storiti, se mora takoj zgoditi.“ — „No, kaj hočeva sedaj začeti,“ vpraša Moratin, „kaj nameravate najprej učiniti?“ — „Najprej morava kolikor mogoče hitro in daleč od šalupe bežati, le peljite naju tiho k obrežju, potem se hočeva dogovoriti, kaj se mora v prvo storiti.“ Ko Moratin mačka potegne v čoln in veslo prime, zre Karnar po morji, misleč zagledati luč težko pričakovane ladije, pa vse je bilo temno in tiho. Kmalu priveslata na obrežje. — „No, Karnar,“ reče Moratin, „kaj naj se zgodi? Strašno me je skrbelo, ko ste bili vi pri šalupi. Bojim se, da nama naši ujetniki uidejo — midva ne bodeva z Brossyjem dobro končala, — sicer se pa bojim, da se bode stvar nama slabo razšla.“ — Karnar si zbere vso energijo, da bi mogel v nevarnosti, ki jima preti, stanoviten ostati. „Midva morava pred solnčnim vzhodom to obrežje z deklico vred zapustiti,“ odvrne

on, „ako ladija dospe, je dobro, ako ne, morava se peljati s čolnom, ali pa paš iti, na vsak način pa morava proč.“ — „Se ve da, ako ste vi, ki ste bili zmirom tako mrzli za vsako reč, zdaj tako vznemirjeni in oplašeni, morali ste uže dosti izvedeti, in zdi se mi, da nemava niti jedne ure zamuditi.“ — „Ne, niti trenutka ne. Zdaj bodeva peljala čoln v kako pristanišče, potem se pa morava preskrbeti z vodo in živežem. Da boste vse vedli, vam povem, da ste deklici vse Brossyju povedali od onih dveh v jami, in da je Brossy s kapitanom šalupe sklenil nas ujeti, in da nam je uže zdaj z nekaterimi mornarji in ribiči za petami! Ako ostaneva tu, sva uže v teku jedne ure v njunih rokah.“ — Moratin skoči iz čolna ter leta še bolj blede in nemiren po bregu, nego Karnar. „Deklica bi se uže imela vrniti,“ mrmra on, „sedaj jo pa ne bodeva nikoli več videla. Gotovo se je pri za-

Torej kaj nam imate očitati narodno pest!

Slovanski narod je po številu največji v Evropi in tudi po žilavosti in razširjenosti. Bil bi pa dan danes večji in mogočnejši ko bi bil res tak, kakor mu vi očitate da je. Ali žalibog da je bil on tak, da je še levo lice nastavljal, ako je po desnem klofuto dobil.

Da, in potlej narodna pest! Volk in ovca sta v potoku vodo pila, volk spodaj, ovca zgoraj tóka, a volk je ovcí očitaj, da mu vodo kali!

V novejšem času, ko se je narodna zavest probudila, res se uže tudi najde mej Slovani ljudi, katerim se „narodna pest“ stiska, kadar čujejo ali beró, kako se proti Slovanstvu piše, ali govori ali dela. Ali kdo je temu kriv? Ne mi, ne naša stranka! Mi smo narod vedno pozivali naj postave spoštuje, naj potrpi, naj zaupa v boljše bodočnost. „Narodne pesti“, če se kje krči, krivi so baš taki hujšakči, kakor je „Tagblattov“ pisec, kateri nam niti ne privošči pravičnosti, objektivnosti in nevtralnosti, katero nam obeta namestnik Nj. veličanstva, našega cesarja, in za katero jedino prosimo! Nam nij treba nobene protekcije, nobene komandirane podpore, ako imamo le objektivnost in pravičnost od zgoraj, ako se nam dodeli prava svoboda kakor jo ustanavlja zakon, potem si bomo vse pridobili, kar si želimo in kar si v avstrijskem in slovenskem patrijotičnem duhu želeli smemo.

Pripravljanje za vojsko.

Iz Odese se piše „Pl. Cor.“ Odeške bartarije v luki od Peresipa do kvarantinske luke so se popolnem predrugačile. Mesto malih kanonov je zdaj 92 velikih nastavljenih; tudi možnarje so povsod postavili. Načelnik odeškega okraja, general Voronzov, ta vojna pripravljanja sam vodi. Tudi branjenje nabrežij je prevzel general Voronzov, kar je pred jednim letom izvedeni general Tottleben v rokah imel. General Voronzov je ogledoval uterjenja pri Nikolajevem in Očakovem. Vojaški ruski krogi so preverjeni, da bodo nabrežja od Odese do Sebastopolja, in od Krča do Jenikala v kratkem popolnem utrjena, tako da bodo Rusi lahko vsako poškušnjo odbili, ako bi hoteli Angleži sovražne vojaške oddelke na suho postaviti.

Uže več dnij maršira skozi naše mesto mnogo oddeljenj kavkaské grenadirske divizije, ki so v Rumelijo namenjeni. V prihod-

njih dnevih pride 12 bataljonov iz nova formirane 48. divizije, ki bodo šli v Bukurešt in Gjurgjevo. Železnica od Odese, Ungheni do Jaš prevaža le vojake, artilerijo in strelivo.

O angleških vojnih pripravah piše se iz La Valette istemu časopisu: Iz Bombayja se poroča, da dohajajo tja vedno nova vojaška oddeljenja. Indijski in angleški pešpolki se bodo formirali na Malti skupno v brigade. Vojake prevaža iz Bombaya na Malto 15 jadranih ladij in 12 parnikov. Major Adams in major Keays sta odšla iz Kalkutte na otok Malto, da vse pripravljata za sprejem indijske vojske. Vlada v Kalkutti napenja vse svoje moči v pripravah za vojsko. V orožnicah dela se noč in dan. Oklopne ladije, ki še niso izdelane, hitijo se dokončavati. Štiri velike oklopne fregate, katere prej niso bile za morje pripravljene, zdaj so se popravile, ter uže lahko svoj posel opravljajo. Na dalje angleška vlada nakupuje tudi novih ladij. Parne korvete, po čisto novej konstrukciji se izdelavajo, in jedna, „Turacoa“, odšla je 18. aprila iz Glasgova uže na morje. Angleška flota namnožila se bode v kratkem za 10 oklopnih fregat in 2 stolpni ladiji. Fregata „Serapis“ je pripeljala iz Port-Saida bombajske polke ter je odjadrala na Angleško.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. maja

Kakor smo včeraj po telegramu poročali, predložila je vlada v državnem zboru avstrijskem in tudi ogerskem predlogo, naj oba parlamenta dovolita vladi na posodbo vzeti onih **60 milijonov**, katere sta uže obe dele gaciji dovolili. Iz tega bodo velike debate nastale. Slovanje v državnem zboru valjda ne bodo molčali! — Oficijozni nemški listi pravijo, da bode iz tega denarja naša država svojo vojsko mobilizirala in en del nje postavila v Erdelj (ali Sedmograško) na rumunsko mejo, da more Rumune razorožiti, ako bodo na našo zemljo potisnjeni, ali pa da more — Rusom pot domov prerezati, kakor Magjari želé; drugi del naše vojske pa ima baje priti v Dalmacijo proti Črnejšgori. Zakaj vse to? Ali je to res? — Velika vprašanja!

Turki so 30. m. m. zopet jedenkrat čez našo **dalmatinsko** mejo prodrli; kakor poroča „Nar. List“ iz Sinja, napalo je 300 oboroženih Turkov avstrijsko vas Boštane, ter so odpeljali vso govejo živino in drobnico. Prebivalci so ubežali. Koliko časa bode avstrijska država tako ropanje še trpela?

Češko pisateljsko društvo bode 15. t. m. ob 10. uri dopoldne v Pragi slovesno postavljalo spominek češkemu pisatelju, budi-

telju in izobraževalcu naroda, Josipu Jungmanu. Iz vsega Češkega bodo prišle deputacije in odposlanci k tej slavnosti. Slavnostni govor bode govoril dr. Ladislav Rieger sam.

Vnanje države.

Ruska oficijalna „Agence“ odgovarja članku „Timesov“, ki smo ga včeraj na tem mestu omenjali in pravi: „Rusija ne misli na to, da bi opravičeni in zakoniti vpliv Angleške v Turčiji izrinila, ali svojo lastno prevago tam ustanovila in vršila. Dejanstvenost dokazuje protivnost, kajti klubu prelite ruske krvi in doprinesenih denarnih žrtev ter dobljenih ruskih zmag je angleški vpliv še zdaj v Carigradu prevažen. Ruska vlada prizna angleški vpliv tako zelo, da je pred vojsko večkrat poskusila Anglijo v sporazumljenje dovesti.“

Preko Berlina se poroča, da dogovarjanja mej Rusijo in Anglijo napredujejo in da je upanje, da se doseže porazumljenje. To upanje se opira na potovanje Šuvalovega, ki je 8. t. m. London zapustil.

Srbija je dobila — če se sme zemunskemu telegramu dunajskega lista verjeti — od Rusije nalog, vojsko 80 000 muž na noge spraviti. Vse priprave za to so storjene. General Lješanin dobode poveljstvo armade, ki pojde v Staro Srbijo.

Iz **Peterburga** poroča „Nordd. Allg. Ztg.“, da Rusija ujetih turških vojakov neče izpustiti, ker ne ve, kako se bode Turčija zadržala v kaškej angleško-ruskeji vojski. Vseh ujetih je bilo od kraja 140 000. A zljaj jih je umrlo na tifusu in kozah uže 30 000.

Na **Angleškem** sta Gladstone in Bright zljaj zopet vedno delavna, da bi dokazala krivičnost vladne angleške politike, ki tira in sili na vojsko. Gladstone je pisal te dni: „Naša vlada se bori za evropske dogovore; a ona sama te dogovore prelamlja s tem da flota v Marmarno morje pošilja.“

Iz **Carigrada** ima „Pol. Corr.“ vest, da je vojaško preustrojenje za brambo turškega glavnega mesta dogotovljeno. Meščanska garda je dobila ukaz, zopet vaditi se v orožji. Sultan je vse oddelke vojske razgledoval, kateri imajo pozicije okolo Carigrada zasedene. Pri sultanu je bil velik vojni posvet.

Čudno znamenje je, da **francoske** republikanske novine se vedno bolj na angleško in protirusko stran nagibljejo. Počil je celo glas, da je francoski poslanik v Carigradu bil zoper to, da bi Avstrija Bosno zasedla, češ, da bi se s tem povečal — ruski vpliv v Evropi.

Iz **Draždanj** se piše tudi v „P.“ da v **pruskih** vojaških krogih velja izrek cesarja Vilhelma: „Mi ne smemo ruskih tovarišev na cedilu pustiti, ruski bi tudi nas ne bili zapustili.“

Najnovejše vesti o **Bismarkovem** zdravju, pravi berlinsk telegram „N. Fr. Pr.“ — so prav neprijazne.

tvornici z očetom snidla, in bedaka sva bila, da nijsva prej na to mislila.“

Karnar je vedel, da to nij bilo tako, ker je vse, kar je Karla Brossyju pravila, čul, pa nij skušal tovariša od te misli odvrniti. Moratin je zmirom bolj nemiren postajal, ko je videl luči na šalupi premikati se. „Morava se tega čolna poslužiti. Čas komaj pripušča, da živež prineseva. Zastran deklice pa . . .“ — „Dovolite, da naj jaz vodim,“ reče Karnar, ko se mu je zopet njegova stara neustrašenost povrnila, „najprvo je, da kako skrivališče za čoln dobiva. Potem potrebujeva jedi in pijače, dva para veslov, jeden kompas — in še nekaj družih malenkostij!“ — „Da, da!“ — „No, tedaj idite, da greva iskat!“ Peljal ga je tik brega k Moratinovej hiši. — Žakelj moke, — žakelj rži, — pletenico sadja, — sodec vode, za katerega se je Karnar ponudil, valiti ga k čolnu, — in jedila za tri ali štiri

dni iz Moratinove čumnate. Vse to se je, kolikor je bilo mogoče hitro, v čoln spravilo, potem reče Karnar: „Še nekaj orožja in smodnika in krogle! Imate li dovolj za oba?“ — „Hvala Bogu, mislim, da bode dovolj!“ — „Ako imate kaj denarja ali kaj dragocenosti, le prinesite sem.“ — „Jaz imam denar zmirom tam, kjer ga lahko vsaki čas vzamem. Li še kaj potrebujete?“ Ko se Moratin, ozrši se na hrano in orožje, prepriča, da ne bo težko bežati, mrmra: „Zakaj neki bi se še enkrat vrnila. Najbolj pametno je, da se vse deva in odveslava — in o solnčnem zahodu sva uže lahko bog ve kje?“ — „Zato nij nič vzroka, kar vas zadeva,“ odgovori Karnar, „jaz uže vem, kaj je storiti.“

Begunu, za beg pripravljenemu Karnarju se je mir zopet povrnil. „Biserolovec še nij šalupe zapustil,“ opomni on, „tudi ne bode z ladijo tako kmalu na suhem. Ta reč je

jako ugodna. Nečem brez deklice obrežja zapustiti. Dajte mi vi vašo najboljšo puško in kmalu bode naša.“

Moratin nij bil posebno s tem zadovoljen, pa se mu vendar le nij protivil. Karnar mu je zapovedal čoln pod bližnjo kletet spraviti, da bi bil takoj pri roki, in ga prosi tu ostati in čoln stražiti. Karnar je hitel poleg obrežja k Brossyjevemu stanovanju, njegove misli so bile zelo nemirne. En sam pogled na morje mu je bil dovelj, da ga je prepričal, da se Brossy še na šalupi mudi, in nij dvomil, da bi mu bilo nemogoče, Karle se polastiti in jo odnesti. Ta misel ga je zopet malo bolj razveselila. „In ako se mi ponesreči, se me tudi ne bodo polastili, v malo urah sem v kraju, kjer še nij nobeden hodil nego jaz, in videli bodo, da me lažje z jezikom nego z rokami vjamejo.“ Nij še daleč prišel, ko je čul v bližnji hosti pogovor, da so se o njem menili.

Dopisi.

Iz Sežane 8. maja [Izvirni dopis.] Narava je zdaj lepa; jako prijetno je in od veselja srce igra človeku, ko vidi po polji čvrsto rasti in sliši iz vsacega grma milo pevajočega slavca. Kaka živahnost v materi naravi! Vse hiti na dan. Naša tržaška gospoda ne zamudi nobene nedelje ali praznika da bi se ne sla šetati v prijazno Sežano, ali bližnjo Občino uživati čisti, zdravi zrak. Pa tudi naši vojaki v Trstu imajo čestokrat potovalne vaje v Sežano in nas pohodijo z godbo. A našim „kranjskim Janezom“ — kakor slišim — ne ugajajo posebno taki „Übungsmarschi“. Prve dni tega meseca so vsi trije v Trstu bivajoči peš-polki (Kuhn, Weber, Sachsen-Meinigen) imeli tri dni zaporedoma vajne marše in po tretjem dnevi bilo je „marot“ silno mnogo „kranjskih Janezov“.

Naš občinski zastop — tako sem zvedel izza kulisami — misli napraviti v tem mesecu javno ljudsko veselico s plesom v prosti naravi. Mi to odobrujemo in upamo, da bodo aranžerji vse strune napeli, da bode veselica zanimiva in vabljiva. Ne zamudimo „zlatega majnika“! Pokažimo, da: „Non est vivere sed valere vita“ — je istinit.

Iz Šmarje pri Celji 7. maja [Izv. dopis.] V nedeljo 5. majnika počastili so Šmarčane vrli celjski dijaki s svojim majnikovim izletom, vsled katerega se je v naše veselje odlično število izbranih narodnjakov v našem trgu sešlo. Uže nekokrat smo imeli čast, mej vrlo učečo mladino celjske gimnazije se razveseljevati, ali v takej obilnosti še ne. Toda dosta s tem in prestopimo rajši k programu samemu, kateri je bil jako lepo in mikavno sestavljen, in je torej privabil obilo občinstva.

Ob 2. uri popoldne je bil prihod v Šmarje in potem skupno kosilo, na katero se je ob 4^{1/2} mali izlet na bližnjo gorico sv. Roka vrstil. Ob 7. uri začela se je večerna zabava.

Gospod Lemš pozdravil je v lepem, navduševalnem govoru došle goste. Slovenski pevci zapeli so najprvo pesen „U boj“, ki je bila dobro peta in od občinstva z burnim rokoploskom sprejeta. Na to je sledilo deklamovanje g. Prékara, in občna pohvala deklamatorju, bila je dokaz, ka je svoji nalogi zadostil. Hajdrihov četverospjev „Pri oknu sva molče slonela“ žel je splošno priznanje od občinstva in moral se je ponavljati. Sledeči govor g. Napotnika nam je tudi obilo kazal navdušenost za slovenske velikane in si s

Leze bliže in zagleda tri može. S prva nij razumel, pa naslednji trenotek je čul, da je jeden družega imenoval sennor Marino. Komaj je to ime čul, zgrudi se kakor od kroglice zadet na tla.

Štirinajsto poglavje.

Bralec bode poznal te tri osebe, koje je Karnar videl, bila sta namreč oba Marina in Fernandez, ki so bili na poti v šalupo, da bi enkrat do cilja in konca prišli. „Tu v obližji mora biti kak čoln“, je čul Karnar Fernandezu govoriti, „ko sem se denes tu okolo plazil, sem jih videl nekaj. Ostanite tu, don Palo, jaz bodem za očeta skrbel. Imej pa puško zmiraj pripravljeno, kajti še nijsmo iz posestva onih malopridnežev. Kmalu bodem čoln, kojega potrebujemo našel.“ Pogleda tedaj ob obrežji in kmalu zapazi nek čoln. „Tu je tedaj naš rešilni čoln,“ vsklikne Fer-

tem pridobil mnogo hvale mej obilnim navzočim občinstvom. Na to je pel pevski zbor pesen „Jadransko morje“, katera je provzročila splošno pripoznanje in navdušenje narodnjakov, po burnem dolgotrajajočem plosku, po neizmerno živahnim slava — in živoklici morala bi se pesen ponavljati, da bi pevci bili ozirjemali na zelo navdušeno občinstvo. Posebno so hvalili prvega tenorista g. Orožna radi njegovega prijetnega in jasno donečega glasu. V tej kakor tuli v prvej pesni, katera se je na zadnje dvakrat na občo željo in navdušenost še ponavljala, poznalo se je pevcu, da je izvežbani pevec, in želeli mu je, da imenovani gospod vedno tako napreduje, in postal bode potem istinito tenorist, ki bode vsakemu pevskemu društvu dika. Občo pozornost vzbudila je tudi šaloigra „Oprošteni jetnik“. Igra sama na sebi je pikantna, in ima nekatere prav šaljive prizore, ki so jih igralci dobro izvršili, posebno, ako se ozir jemlje, da so igralci tukaj prvokrat na oder stopili, se jim mora priznati obilo talenta in dramatične moči. Ko so pevci po končanej tej igri še nekatere zapeli, so se mahoma mize in stoli iz dvorane zmaknili, in mlajši svet je plesal do belega dne, starejši so se pa veselili pri čaši sladkega vinca nastopajoče boljše osode in napredka svete reči, ki se nam od daleč svetila v mladej učečej se mladini. Vse se je v lepem dostojnem redu vršilo, kajti vsaka točka je bila z največjo zadovoljnostjo sprejeta. Splošna želja ljudstva pa, ki ga je bilo polno po vseh dvorinah, je bila ta, da bi se v kratkem zopet tako veselo sešli, kakor pri tej priložnosti.

Domače stvari.

— (Na ljubljanskem učiteljišču) je razpisana služba za nemški jezik in pedagogiko. Prošnje do 15. jun. na deželni šolski svet.

— (Meteor.) V četrtek zvečer so tu opazovali velik meteor ob 8. uri zvečer. Padal je od severo vzhoda proti jugu, puščajoč za soboj dolgo svetlo črto.

— (Iz veržejske okolice) pri Ljutomeru se nam piše: Vse hvale vreden je bil trud Veržencev, posebno pa gg: Košarja, Kralja in Heineicha, da smo dobili od sl. namestništva v Gradcu, kateremu naj bode pri srčna zahvala izrečena, dovoljenje za živinski sejem 6. maja. Prvi sejem te vrste, ki je bil v ponedeljek, je skozi in skozi Veržence razveselil. Prignano je bilo 1500 goveje živine in 300 konj; prodalo se pa 350 goved in 25 konj.

nandez, „kako sem vendar srečen, da imamo priliko in pripomočke dospeti v varen kraj! Sleherni izmej mojih dveh tisoč dolarjev se mi zdi velik kakor polna luna! Tu sem, don Palo! Ko enkrat v šalupo dospemo, potem lahko po gospodičino Karlo pošljete ali se pa sami s potrebnimi spremljevalci daste k njej prepeljati, in to bo lep prizor — snidenje očeta in sina z davno zgubljeno hčerko in sestro! Dio mio! od samega ginjenja bodem oči izgubil!“

Karnar nij govora natanko razumel, pa kar jo manjkalo, to mu je dostavila lastna domišljija. Mislil si je, da bosta oče in sin v šalupi prijatelje našla, da se bode vse zvedilo. — da bode potem nastal splošen lov nanj in na Moratina in da bosta prisiljena se na mali čoln podati, kateri nij nikakor za daljšo vožnjo pripravljen.

(Dalje prih.)

— (Iz Ljutomera.) Vabilo k občnemu zboru društva za dirko s kobilami in glavni skupščini konjerejcev, ki bode v nedeljo 19. maja popoldne v pivarni.

Razne vesti.

* (Moder župan.) V nekej vasi pri Sitomercah je hotel mož od svoje žene denarja za žganje; ker mu pa ona nij hotela ustreči, zažuga jej, da se bode obesil. To pa ne ustraši žene, marveč mu polja motvoz z besedami: „na le obesi se“. Mož jo v resnici uboga, ter se obesi, a ob pravem času ga zapazijo župan in nekteri drugi sosede. Uže so hoteli vrv prerezati, kar župan zabrani, rekoč — „mora se prej komisije počakati.“ Čakali so, — a predno je komisija prišla, bil je uže samorilec dušo izdihnil.

* (Oropanje mrliča.) Veslavca Piček in Vindiš sta izvela mrtvo truplo dunajskega kamuoseka iz Dunave ter sta to naznanila požunskej mestnej uradnji. Na mrliči sta pustila vse dragocenosti, le jeden diamantni prstan snela sta mrtvecu s prsta, ter ga zastavila. To se je izvedlo, in oba veslača so zdaj priprli.

* (Cerkev oropana.) Petrogradski časopisi pripovedujejo, da so tatovi 20. aprila iz zlatega okvira tihvinske matere božje pokrali briljante v vrednosti 200 000 rubljev. Tatovi so se splazili zvečer v cerkev, predno se je še zaprla, in zjutraj mej prvim svetim opravilom so ušli iz cerkve s svojim plenom.

Poslano.

Predsednik krajnega šolskega sveta, g. Lovro Kavčič iz Medvoda, je preškej šoli prav krasno podoba Nj. vel. daroval.

Podpisano šolsko vodstvo si šteje v čast, g. darovatelju javno zahvalo izreči.

Vodstvo ljudske šole v Preski,
dne 9. maja 1878.

A. Žibert.

Dunajska borza 10. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	41	gld.	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	84	"	90	"
Zlata renta	72	"	—	"
1860 drž. posojilo	113	"	75	"
Akcije narodne banke	804	"	—	"
Kreditne akcije	215	"	—	"
London	121	"	60	"
Napol.	9	"	72	"
C. kr. cekini	5	"	73	"
Šrebro	105	"	30	"
Državna marka	60	"	—	"

Komí,

ki je slovenskega in nemškega jezika zmožen, ter je pred jednim letom izučil se trgovine z mešan m blagom (Spezerei- und Schnittwaaren) želi novo službo precej nastopiti. Ima dobra spraveva in priporočbe, a telesno je močan in zdrav. Službo je voljan sprejeti pod priprostim pogoji.

Ponudbe naj se izvole poslati pod naslovom: „D. B. 5.“ poste restante Zagreb. (1-1)

Trpotčev sok.

Ta neprecenljivi sok služi za zdravlilo proti bolečinam v prsih in na pljučih, proti zasliženju bronhij, kašlju, hripavici itd. Cena velikej sklenici z navodom 80 kr., malej sklenici z navodom 60 kr.

Zaloge v Kranjskej: Viktor v. Trnkoczy, lekarničar „pri zlatem jednorogu“ v Ljubljani, na mestnem trgu št. 4. (78-9)

15. maja odprla se bode mineralna kopel Toplice na Dolenjskem.

Tu je poštna in telegrafska ščacija, 8 ur od najbližje železniške postaje Ljubljana, Litija-, Videm-Kersko; — 30° R. gorka voda; koplje se lahko v banji v mineralnej in v vodi iz smrekovih iglic, douche; za zdravljenje po inhalaciji (sopenji) mineralnih parov, in za zdravljenje se širatko priporoča se udani

(141-2)

A. Kulavic,

najemnik kopelji in praktični zdravnik.

Tužci.

8. maja:

Evropa: Prager, Trumer iz Gradca. — Ramor iz Kamnika.
Pri Stonu: Waldhäusel iz Dunaja. — Mozovitz iz Gradca. — Lebar iz Gorenjskega.
Pri Matiči: Rokotniz iz Dunaja. — pl. Goldeg iz Beljaka. — Kump iz Dunaja. — Urbančič iz Dvora. — Bessinger iz Dunaja.

Znamenito!

Medicinsko-popularna razsodba o zdravilnih močeh ter učinkih pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega

kri čistilnega čaja,

utemeljena na resničnih dokazih.

Jedino mnogi dokazi ob izvršnih učinkih gori imenovanega čaja proti skrnini in revmatičnim boleznim, kakor tudi vsečen sprejem in poraba mnogih umnih zdravnikov, naveli so nas do misli, tukaj izpregovoriti nekoliko besedij o tem važnem predmetu. Prav mnogo ljudi leto za letom obiskuje žveplene kopeli, da si olajšajo ali se osvobodijo skrnine ter revmatičnih boleznij in da se zares kakor v novo ustvarjeni vračajo domov. Dvojno torej morajo trpeti oni, katerim bodi-si premajhna denarna sredstva ali nemo-gočnost, ostaviti svoj posel ter ločiti se od svojih domačih, zabranjujo na isti način zdraviti se pri materi naravi; obsojeni so v večno trpenje. Ob tacem slučaju tedaj se je ta čaj uže često pokazal oblažilnega ter je za tega delj velike vrednosti. Ta čaj ima poseben vpliv na mokrice, pót in kri bolnikovo, kar smo opazili pri kemičnem preiskavanju mokrice ter potu, in more vsak, ki ima skrnino ali revmatično bolezen ter rabi ta čaj, očevidno izpremembo, osobito v mokrici (katera se uže posle nekaterih dnij jame kaliti ter se naposled ob dnu zgosti, kamor se uležejo tudi vse dražljne snovi) opaziti sam, pri čemer se lahko ob jednem tudi raduje dan za dnem pojemajoče boleznij, katera naposled izgine popolnem.

Baš tako užročuje ta čaj (ako ga pijoš predno greš spat) na koži nekakovo zbadanje ter pospešuje izmerno izparivanje, katero je za bolnika vedno prav lajševalno.

Vžitek tega čaja nij nikakor neprijeten, on ne obtežuje prebavljanja nego celo pri nekaterih osebah pospešuje odprtje. Takó smemo tedaj po pravici imenovati ta čaj novo in neprecenljivo zdravilo proti skrnini in revmatizmu ter za čistenje krvi. (390—3)

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezavanje 10 kr.

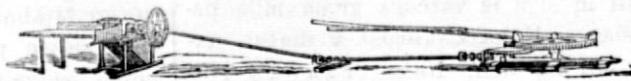
Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj“, ker so priredki, ki služe samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Mat. Fürst; Borgo: Josip Bettanini, lekarnar; Bruck na Muri: Albert Langer, lekarnar; Bolcan: Franjo Waldmüller, lekarnar; Bruneck: J. P. Mahl; Belovár: Rud. Svoboda, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbach-ova lekarna in Franjo Rauscher; Cormons: Hermes Codolini, lekarnar; Celovec: Karl Klemenčič; Cortina: A. Cambruzzi; Deutsch-Landsberg: Müller-jevi dediči; Essek: J. C. von Dienes, lekarnar; Josip Pobetzy, lekarnar; Fürstenfeld: A. Schröckenfuss, lekarnar; Frohnleiten: V. Blumauer; Friesach: O. Russheim, lekarnar; A. Aichinger, lekarnar; Feldbach: Josip König, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gradec: J. Burgleitner, lekarnar; Guttaring: S. Vatterl; Grubisnopolje: Josip Malich; Gospić: Valentin Vouck, lekarnar; Grafendorf: Josip Kaiser; Hermagor: Jos. M. Richter, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. von Aichinger, lekarnar; Judenburg: F. Senekovitsch; In-nichen: J. Stapp, lekarnar; Imst: Vilj. Deutsch, lekarnar; Ivanič: Ed. Tollovič, lekarnar; Karlovec: J. Benič, lekarnar; A. E. Katkič, lekarnar; Kindberg: J. Karinčič, lekarnar; Kapfenberg: Turner, lekarnar; Knittenfeld: Vilj. Vischner, lekarnar; Kranj: Karl Savnik, lekarnar; Linc: Franjo pl. Ertach, lekarnar; Leoben: Ivan Fejerschy, lekarnar; Maribor: Alois Quandest; Metlika: Alfred Matter, lekarnar; Mürzzuschlag: Jean Danjer, lekarnar; Murau: Ivan Steyrer; Mitrovica: A. Kerstenovich; Mals: Ludwig Pöll, lekarnar; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Neu markt (Stajersko): Karl Maly, lekarnar; Otočac: Edo Tomay, lekarnar; Postojna: Josip Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: L. C. Junginger; Pliberg: Jean Neusser, lekarnar; Požega: Ant. pl. Hegedüs, lekarnar; Prassberg: Jean Tribuè; Ptuj: C. Girod, apoteker; Rottenmann: Franjo X. Il-ing, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Samobor: F. Schwarz, lekarnar; Sebenico: Peter Beros, lekarnar; Slov. Bistrica: Adam pl. Putkowski; Slov. gradec: G. Kordik, lekarnar; Jos. Kaligarišch, lekarnar; Strassburg: J. V. Corton; St. Veit: Julian Rippert; Stainz: Valentin Timouschek; Sem-lin: D. Joannovicz-a sin; Spljet: Venatio pl. Prazio, lekarnar; Schlanders: B. Würstl, lekarnar; Trst: Jak. Seravalle, lekarnar; Trient: Ant. Santoni; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Vukovar: A. Kraicsovits, lekarnar; Vinkovce: Fried. Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Senj: Josip Accurti, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar; Zlatar: Ivan N. Pospisil, lekarnar.

Umrath & Comp. v Pragi,
fabrikanti poljedeljskih mašin,
priporočajo svoje po strogo solidnej izpeljavi, lahkej hoji in čistej mlatvi dobro znane posebnosti v

ročnih i vlečnih mlatilnih garniturah

z 1—8 konjskimi ali volovskimi močmi,
in sicer premakljive in nepremakljive. — Potem izdelujemo mno-govrstne velikosti dobro izkušene:

mašine za žito snažiti, mašine za ličkanje
turšice, skoporezne mašine

itd. itd.

(114—5)

Ilustrovane cenike brezplačno in franko.

Wilhelmov

snežniški zeliščni alop

od zdravilnih pogorskih zelišč

za pljuča in prsi

po zdravniškem propisu prirejen, je najboljšo zdravilo pri obolenji dihalnih organov, pri kataru v krhlji in v sapnikovih vejah, bodisi akutnem ali kroničnem, potem pri bruhanji, hripavosti in vratobolji. Velike sekrecije sliznih mren v krhlji in v pljučih čudežno naglo ozdravi ter se bolnika, ki rabi

Wilhelmov snežniški zeliščni alop,

nikdar ne loti naduha.

Wilhelmov snežniški zeliščni alop obuja slizne mrene v že-lodci, umnoža apetit, napravlja zaužite jedi okusne ter tako posebno pospešuje obče nahranjenje, s čemer so odpravljene vse nervozne bolezni, katere po največ izvirajo iz slabega mešanja krvi.

Wilhelmov snežniški zeliščni alop je od leta 1855 vse po-skušnje in povsodi dobro opravil, mnogo zdravniških izpričeval svedoči o njega izvršnem, gotovem ter temeljitem delovanju, a jasen in največji dokaz o zdravilni moči ter priljubljenosti njegovej je ta, da se ga je prav mnogo razpečalo. (386—3)

Oni p. n. kupovalci, ki dobiti želé pravi moj izvrstni snežniški zeliščni alop, ki ga uže od leta 1855 napravljam, naj vselej jasno zahtevajo

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Samo tedaj moj
izdelek, ako je na
steklenici ta moj
pečat.

Kdor to zavaro-
valno marko pona-
redí, bode kazno-
van po zakonu.

Navod se pridodaje vsakej steklenici.

Zapečaten originalna steklenica velja 1 gold. 25 kr. ter se more vselej sveža dobiti pri izdelatelju samem

Fr. Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu,

Nižje Avstrijsko.

Povezavanje računamo z 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop se dobiva samo pri mojih gospodih jemalcih:

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Ferd. Scholz, lekarnar; Bolcan: F. Waldmüller, lekarnar; Borgo: Jos. Bettanini, lekarnar; Bruneck: J. G. Mahl; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbach-ova lekarna in F. Rauscher; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Frohnleiten: Vincenc Blumauer; Friesach: Anton Aichinger, lekarnar; Feldbach: Jos. König, lekarnar; Gradec: Wend. Trnkoczy, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gospić: Valentin Vouck, lekarnar; Glina: Anton Haulik, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. v. Aichinger, lekarnar; Inomost: Franc Winkler, lekarnar; In-nichen: J. Stapp, lekarnar; Ivanič: Ed. Tollovič, lekarnar; Jaska: Aleks. Herzig, lekarnar; Celovec: Karel Klemenčič; Karlovec: A. E. Katkič, lekarnar; Koprivnica: Max. Werli, lekarnar; Kranj: Karel Savnik, lekarnar; Knittelfeld: Wilh. Vischner; Kindberg: J. S. Karinčič; Linc: Franc v. Ertach, lekarnar; Maribor: Alojzij Kvandest; Meran: Wilhelm v. Pern-werth, lekarnar; Mals: Lud. Pöll, lekarnar; Murau: Jan. Steyrer; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Ptuj: C. Girod, lekarnar; Postojna: J. A. Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: R. Deodotovi dediči; Radgona: Caesar E. Andrien, lekarnar; Ro-veredo: Richard Thales, lekarnar; Slov. Gradec: G. Kordik, lekarnar; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Trst: C. Zanetti, lekarnar; Vukovar: A. Kraicsovics, lekarnar; Vinkovce: Friederich Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar.